

Ponadto strona skarżąca stwierdza, że Komisja naruszyła względem strony skarżącej obowiązek staranności nie informując strony we właściwym czasie o kolejnych zaplanowanych zmianach nomenklatury scalonej. Poza tym, zdaniem strony Komisja wydała zaskarżoną decyzję na podstawie obiektywnie nieistniejących okoliczności, nadużywając swobody oceny na niekorzyść strony skarżącej. Wreszcie strona skarżąca podnosi, że nie działała w sposób oczywiście niedbały ani z zamiarem oszustwa.

- (¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3009/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. zmieniające załącznik I rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 319, str. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 3093/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiające stawki celne, które mają być stosowane przez Wspólnotę, wynikające z negocjacji w ramach art. XXIV.6 GATT w następstwie przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji do Unii Europejskiej (Dz.U. L 334, str. 1).
- (³) Rozporządzenie Rady (EWG) 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, str. 1).

Skarga wniesiona dnia 27 lipca 2004 r. przez Republikę Federalną Niemiec przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-314/04)

(2004/C 262/87)

(Język postępowania: niemiecki)

Dnia 27 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Republikę Federalną Niemiec, reprezentowaną przez Clausa-Dietera Quassowskiego i Christoph von Donata.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zakomunikowanej pismem Dyrektoriatu Generalnego ds. Polityki Regionalnej z dnia 17 maja 2004 r. w zakresie, w którym udział Wspólnot w finansowaniu z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego programu na lata 1997 – 1999 w Północnej Nadrenii Westfalii (EFRR nr 97.02.13.005/ARINCO nr 97.DE.16.005) przeprowadzanego w ramach celu 2 został zmniejszony do kwoty 319.046.236,76 EUR i odmówiono wypłaty na rzecz władz niemieckich ostatniej raty w wysokości 5.488.569,24 EUR;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zarzuca w trybie art. 230 WE naruszenie wtórnego prawa wspólnotowego i ogólnych zasad prawa, naruszenie zakresu uznania Komisji, jak również błędne uzasadnienie zaskarżonej decyzji.

Zaskarżoną decyzją Komisja zmniejszyła do kwoty 319.046.236,76 EUR udział Wspólnot w finansowaniu z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego programu na lata 1997–1999 w Północnej Nadrenii Westfalii (EFRR nr 97.02.13.005/ARINCO nr 97.DE.16.005) przeprowadzanego w ramach celu 2 i odmówiła wypłaty na rzecz władz niemieckich ostatniej raty w wysokości 5.488.569,24 EUR. Okolicznościami towarzyszącymi zmniejszeniu udziału jest niższe wykorzystanie programu w zakresie niektórych działań i wyższe wykorzystanie programu w zakresie innych działań w porównaniu z indykatywnym planem finansowym. Wyrównanie nie nastąpiło w ramach danych priorytetów programu, ale w programie jako całości.

Komisja jest zdania, że możliwe jest przesunięcie (transfer) pomiędzy działaniami, jednakże nie pomiędzy priorytetami programu, względnie przesunięcie między priorytetami wymagałoby wcześniejszej, ponownej decyzji Komisji. Reguła ta obowiązuje również w przypadku faktycznie wyższych wydatków w ramach zatwierdzonego programu, które nie byłyby związane z wnioskiem o zwiększenie udziału EFRR.

Rząd federalny ocenia przesunięcia jako merytorycznie uzasadnione. Rząd ten twierdzi, że nieznaczne w swym zakresie przesunięcia służyły lepszemu osiągnięciu wspólnotowych celów wsparcia. Brak jest podstaw do zmniejszenia udziału. W szczególności nie można uzasadniać zmniejszenia zatwierdzonego udziału EFRR tym względem, że właściwe władze i instytucje w kraju związkowym Północnej Nadrenii Westfalii elastycznie stosowały indykatywny plan finansowy programu interwencji strukturalnych Wspólnoty w obszarach objętych celem 2 w okresie od 1 stycznia 1997 r. do 31 grudnia 1999 r. Mając na uwadze powyższe, zmniejszenie należnego salda narusza prawo wspólnotowe.

Rząd federalny wskazuje ponadto, że Komisja zawężyła, niezgodnie z celem pomocy, zakres możliwości działania Państwa Członkowskiego lub właściwych władz i instytucji lokalnych w wyniku tego, że nie dopuszcza elastyczności na poziomie priorytetów nawet wtedy, kiedy pod koniec okresu wsparcia nie można już uzyskać formalnego zatwierdzenia Komisji.

Skarga wniesiona dnia 2 sierpnia 2004 r. przez Wam spa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-316/04)

(2004/C 262/88)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 2 sierpnia 2004 r. Wam spa reprezentowana przez adwokata Ernesto Giulianiego wniosła do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.